

Nometen

1/ den 13. jan. 1952. Red. Tønder 26. ang.

Et tilbageblik:

Vi er kommet et lille stykke ind i 1952. La oss stoppe opp og se oss tilbake på det året som er gått. Har vi gjort godt arbeid, hvad har vi fått utrettet. For det kan det være både ja og nei. Økonomisk og materielt sett har vel 1951 vært et godt år. Vi har jo fått inn en god del penger, og ikke nok med det, vi har også brukt en del penger og fått mange verdier for det. Vi har fått nye stoler på huset, vi har fått mye utstyr til kjøkkenet m.m.

Alt dette er bra, men hvad med selve lapegarbeidet, motive, antall og kvalitet av dem. Har vi fått utrettet noe positivt der. Der har jeg nei har gjort det mindre bra. Vi har hatt få meter og det har mange ganger vært allfor lange mellom dem. Motivefremme har vært elendig. Så nei der ikke har at jeg vil skyte skylden for dette på noen spesielt, nei det nei vi nok alle har vår del i skuldere

18.11.11
også nå prøv å få det bedre å året
som kommer. La oss gå inn for faste
møter for eksempel hver 14. dag, eller
ofte. La oss ta møtene på lørdags-
kveld og få et godt og innholdig program med
diverse underholdning, f. eks. foredrag, gjette-
konkurranser, diakonjoner, opplesning m.m.
Og la oss gå inn for en mere seriøs og
gri appfiser på møtene. Gitt ikke og
pret i biffen på burvander, men forening
ordet og så del dere her på ~~ett~~ hjertet og dermed
basta. Så da det dere mener og ikke
sett og legg ut dine meningene med en
annen står og snakker.

Men hvis dette skal bli så innvirkende
bra er det å kring spesielt vi må gå inn
for. Det er en! Mot management som
helt møtene. La ikke møteprogrammet bli
20-30 og enda dårligere, som det har
vært i året som gikk, men la det
bli 90-100 og helst som i Russland hvor
det er 101.

Så vær det den andre tingene.
Mot pressis. Kom ikke klokke 7 når møtet
skal begynne kl. 5. Kom heller en 10-20
minutter for tidlig. Takk ikke som
så at de andre kommer over en time
eller to for sent, derfor bør jeg oppå
~~ten~~ Ja det med ut. Dette med å

møte for sent fram er det ikke bare
i ungdomslaget det gjelder men det er en
tevere som hele Næringskretsens har
La oss frege med et godt eksempel for
å få mer denne iværksitter.

Ja, men er det vel mange som er
lynn foraget på forfellesen av dette
stykket og sier, at kanskje vi
bare passer seg selv og la U. L. Fremtid
passer seg. Ja det er jo så. Jeg skal
være den første til å innrømme at
jeg selv har fått glatte av de feil
jeg her har regnet opp, og jeg har
ikke skrevet dette til noen spesielt
og prøvd å gjøre meg selv til en
slåk pyrdokar. Nei dette gjelder oss
alle uten unntagelse. La oss løft
i flakke. Det er det, nå har vi blitt
litt tilbake på de alvorlige sakene. La
oss nå ta et mere harmonisk tilbakeligg

Hvorfor har den utvalgte av lagmedlemmene
gjort det i året som gikk, jeg mener i
disse private lise. Hvor har jo gjort det
bra og andre dårligere. F. eks. Høyberg,
Eliot og Laila har jo forlatt oss glade
ungdom og ungdommer og er gått inn i den
keltige ekstand, en stand som jeg for
minne del har mange møte stand mot.

Men derfor vil jeg ikke gøre sig et mindre
nurring er der ikke. De er vel glade
og lykkelige der er de var på andre
sider der skete. håber og tror jeg.
Lå har vi nogen som ikke er kommet
riktig så langt på den brede vej.

F. eks. Fanger og Lille og Fangerne og Torbj.
Ja, jeg har ikke det var flere. Det har
være ikke brudt alle disse bøger, men
har mere en vej ud til fiskevej igennem
Om de vil benytte den vej, var jeg
Lille sket på, det vil jeg fremtiden
vise. Til slut har vi disse grupper
som jeg selv med mig få skulde tillægges
De som er kommet til gifteferdig alder
og allikevel foretrækker at nyde fiskens
guldnet. Et he gangen tre timer for
idene trætte og balke fiskegrupper.
Det er vi som holder kilden ledet oppe.
Der er vi som betaler bremstygge
og det er vi som foretrækker skimpene, eller
skal vi bare byde på resten. Når de
andre vilter hjemme og ryger sig over
barnegnit, da er vi ikke på bank
glade landene. Med os er det skyld
liten forandring. Lige for eks. er
den samme fiskevej. Så der er frimøder
og fløj galning eller chag måtte jeg gøre
som kommer til slut, og når det går

helt lange mellem hver gang det kommer
me nej, da viser han til Næssdal eller
Nell. Der går han vist indtaget for
fiskene både inde i lokalt, under lokalt
og langs lokalt søger. Ja det gjorde han
i hvert fald på Nell i jula.

Edgar er blitt helt bortrukt i Næssdal -
fiskene, og har nu læst for det. Sidsygden
er virkelig mærket for isog karene, det har
jeg selv erfart. Odd er det ikke stort for -
andring med. Han holder sig næsten passive
sider han oppgav indbyggningen av Rypa -
slua. Han fant ho vist for stic og
omskiftende i vandringerne, så han
overlat det til folk som var mere vant
til arbeide med flytende søker. Det
var vist en fornuftig beslutning. Næsten
langt ut i bygda, som vi mener med
prosjektet. Men det ser ut til at han
nærliggende gangen når det gjelder frakting -
messige søker søker hjelp hos Fuglvingens
kontorjef, og de to til sammen greier ca. 10
til foran indbyggningen ganske fint.
Men etter allerbare som Odd skal ha
gjitt, sier han at han for de fire
eller senere må oppgi planen de og
og måtte bli den faller men til noe
I mine rapport om Odds skilling heter
det at han hos mitt hest til nyttene

har begynt å imponere seg for
Stommoringen. Løstlig nok med hjelp
av annener som mistrode og
Barwick.

Imidlertid Helmeren har jeg ikke sett
nøe til i det siste. Men tross har
vel gjort Polgaren av seg etter som
ryktet sier. Polen har oppgitt sin
praksis her, og er reist på Toppene hvor
hans etter sigende drevet var.

Redaktøren skal mistenke ha flyttet
sitt virkeområde til Gress, der han
har sin daglige drist, han har vært
også fælt seg en pibe der, etter hvad det
skuldes uttrykkelig fra Gress.

Den yngre generasjon N. S. er det
ikke så mye å si om. I allfall
er ikke jeg kompetent til det, men
eggenom mine bilder har jeg fått opp-
lyst at Viola helt er sluttet på være
ute her ute, men helst er ute der inne.
Oddoy forsøker seg med alle slags yrker
og kaver, men det ser ut til at de
blir faste lei her. Første nytt er
at tross skal dra på mot nord
M. G. Gress.

Hilse
P. H. Gress

Ungdommer reiser opp!

Det er kjeld og stiller seg skinner fra klar
himmel og været er så fint som det kan
kan få bli. Jeg lyser meg for en passende
kald kjeld og tar min sykkel og kjører ut

Jeg hadde hørt så mye det siste at ungdommen
på Nordal var så frøga død, og når
tenkte jeg som så. Jeg er jo ingen ungdom
lenger, men jeg tar meg en luftetur i dette
deilige været, så skal jeg samtidig undersøke
aktiviteten hos ungdommen og sammen-
ligne den med min egen ungdomstids
koslige menneskeskuld. Jeg kjørte til en
forening utover mine fjell. Kom til Sande.

Der og forlot, lå min der og badet seg i
anæskium. Ja, derfor ingen sinne mine.
Ungdommen er vel trøstet utover, tenkte
jeg. Kom til Eiddal. Barwick, fremdeles
like død og ødlig. Nu begynte jeg å kaste
etter et menneske jeg kunne snakke med.
Når det ingen som i allfall var såpass
virkosom og naturlig kunde at de tok
seg en luftetur for krigtid, men mi.
Jeg passerte Wätrick og kom helt til
Spildra, intet å møte en sjel, da
blei jeg så passende frøga at jeg snudde.
Ja vel, tenkte jeg, da når jo alle
ungdom var samlet innemfor.

Og så slæppet jeg atter glad og
fornøjet imøde til Nordal igjen,
men både Steingården og Lonsviken var
like utdødd som på utturen, men
jeg fortsatte høstlig imøtte min.

Da er vel på den faste vinter
imøtte min. Trikket og kibbet, kibbet
og trikket, og kom tilslutt tilslutt
til Selstad uten å ha gjort en
 eneste hende dødelig. Så smidde
jeg og syklet til Furuåsen, der
stoppet jeg og satte meg på den
nye skolesteinsstatueringen, og falt
i drømmer og tanker fløy tilbake
i tiden da jeg selv var vanskelig ung
og språk. Vi hadde aldri hatt en slik
skjønne menneskehalet gitt for
utnyttet. Hadde du da brukt
sykkelen innover viden, hadde du møtt
ungdom i flokker og par og de som ikke
var på selve viden, hørt du kviser og
kom seg opp i kratt og strømer.

Antar hvad de dreier, ja bare gjort det,
jeg sier ingen ting, for når jeg husker tilbake
på de lykkelige høst, vinter, vår og sommerkvelder
med ungdomslatter og kviser fra viden og kratt, løser
og stuer, så kan jeg bare si at det var det beste som
dette, som bare hører til på turen når kvelden kommer,
enten været er fint eller stygt. Det gjorde
ikke vi i mine ungdoms

Hilsen Gammelen.